Brześć nad Bugiem, dnia 3 kwietnia 1937 r.

Poleski

Dziennik Wojewódzki

Nr. 6

TREŚĆ:

str.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 29 Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego w sprawie poszukiwania uchylających się od powszechnego obowiązku wojskowego 70

30 Ogłoszenie starostwa powiatowego łuninieckiego o wdrożeniu postępowanie scaleniowego 70

31 Ogłoszenie starostwa powiatowego stolińskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego 70

32 Zarządzenie Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Lublinie z dnia 22 marca 1937 r. Nr. 37. V. 1437|1 w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w 1937 r. w powiatach województwa poleskiego 70

33 Umowa Zbiorowa ustalająca warunki pracy i wynagrodzenia za pracę robotników rolnych na obszarze wojew. poleskiego na rok służby 1937|38 71

34 Umowa Zbiorowa ustalająca warunki pracy i wynagrodzenia za pracę straży leśnej na obszarze wojew. poleskiego na rok służbowy 1937|38 81

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Przetargi 85

Depozyty sądowe 86

Regulacja hipotek 87

Likwidacja Powiatowego Związku Rolniczego w Stolinie 87

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty 88

DZIAŁ URZĘDOWY.

29.

Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego w sprawie poszukiwania uchylających się od powszechnego obowiązku wojskowego.

Odwołuje się poszukiwania następujących osób:

L.p.	Nazwisko i imię	Imiona rodziców	Rocznik	Wdrożono poszukiwania w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim			
				z dnia	Nr.	poz.	pkt.
1	Leszczuk Antoni	Eustachy Eufrozyna	1913	25.II.35	2	7	63
2	Horbaruk Klemens	Bazyli Ksienia	1913	"	"	"	61
3	Artesiuk Guryj	Bazyli Teodora	1913	"	"	"	58
4	Bachurewicz Jan	Michał Natalia	1913	"	"	"	52

30.

Ogłoszenie starostwa powiatowego łuninieckiego o wdrożeniu postępowania scaleniowego.

Starostwo powiatowe łuninieckie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11-go lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 11-go marca 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie starosty powiatowego łuninieckiego z dnia 12 lutego 1937 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Malkowicze położonej w gminie Chotynickiej powiecie łuninieckim.

31.

Ogłoszenie starostwa powiatowego stolińskiego o zamknięciu postępowania scaleniowego.

Starostwo powiatowe stolińskie, na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 z r. 1927, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 stycznia 1937 r. uprawomocniło się orzeczenie starosty powiatowego stolińskiego z dn.7 grudnia 1936 roku dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Lutyńsk gminy Wysockiej powiatu stolińskiego.

W związku z powyższym ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniowego na wymienionym wyżej obszarze.

32.

Zarządzenie Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Lublinie z dnia 22 marca 1937 r. Nr. 37.V-1437/1 w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w 1937 r. w powiatach wojew. poleskiego.

Na podstawie art. 20 Dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661 z 1928 r.) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 426 z 1919 r. oraz w myśl art. 12 tegoż dekretu zarządzam w 1937 r. publiczne zbiórki legalizacyjne w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych w poniższych powiatach województwa poleskiego: łuninieckim, stolińskim, brzeskim, koszyrskim.

W celu uskutecznienia tej legalizacji czynne będą Objazdowe Urzędy Miar:

I. w powiecie łuninieckim

1) w Łunińcu od dnia 15 kwietnia do dnia 1 maja włącznie dla m. Łunińca i gmin: Łuniniec i Czuczewicze,

2) w Hancewiczach od dnia 7 maja do dnia 14 maia włącznie dla gmin: Kruhowicze i Chotynicze,

3) w Leninie od dnia 19 maja do dnia 22 maja włącznie dla gminy Lenin,

4) w Mikaszewiczach od dnia 24 maja do dnia 26 maja włącznie dla gm. Mikaszewicze,

5) w Łachwie od dnia 31 maja do dnia 5 czerwca włącznie dla gminy Łachwa.

II. w powiecie stolińskim

1) w Stolinie od dnia 8 czerwca do dnia 12 czerwca włącznie i od dnia 16 czerwca do 22 czerwca włącznie dla m. Stolina i gmin: Stolin, Berezów, Wysock,

2) w Dawidgródku od dnia 24 czerwca do dnia 28 czerwca włącznie i od dnia 2 lipca do dnia 10 lipca włącznie dla m. Dawidgródka i gmin: Chorsk i Płotnica.

III. w powiecie brzeskim

1) w Domaczewie od dnia 9 lipca do dnia 17 lipca włącznie dla gmin: Domaczewo i Miedna,

2) w Małorycie od dnia 20 lipca do dnia 24 lipca włącznie dla gmin: Małoryta, Ołtusz i Wielkoryta.

3) w Kamieńcu-Litewskim od dnia 28 lipca do dnia 6 sierpnia włącznie dla m. Kamieńca-Litewskiego i gmin: Kamieniec-Litewski i Dmitrowicze,

4) w Wysokiem-Litewskim od dnia 9 sierpnia do dnia 21 sierpnia włącznie dla m. Wysokiego-Litewskiego i gmin: Wysokie-Litewskie, Wołczyn, Ratajczyce, Wierzchowice.

IV. w powiecie koszyrskim

w Kamieniu Koszyrskim od dnia 4 maja do dnia 15 maja włącznie dla gmin: Borowno, Chocieszów, Kamień Koszyrski, Lubieszów, Pniewno, Wielka Głusza, Soszyczno.

W myśl art. 20 Dekretu o miarach zarządy gminne w powyższych powiatach obowiązane są:

a) ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy, przez rozplakatowanie obwieszczeń, dostarczonych przez Urzędy Miar, względnie przez imienne wezwania fabryk, młynów, gospodarstw rolnych i t. p.,

b) dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie, składające się co najmniej z dwóch izb,

c) okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy, a między innymi powiadomić Objazdowy Urząd Miar o wykonaniu przez gminę punktu a) niniejszego zarządzenia.

Do Objazdowych Urzędów Miar winny być dostarczone celem legalizacji narzędzia miernicze z cechą 1935 roku i lat poprzednich w stanie oczyszczonym z brudu i rdzy.

Narzędzia miernicze dokładniejsze mają być dostarczane do stałych siedzib Urzędów Miar.

Winni przechowywania lub używania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych lub nierzetelnych, podlegają w myśl art. 23 Dekretu o miarach karze grzywny do 1000 zł. i karze aresztu do 6 tygodni, wzgiędnie jednej z tych kar, zaś narzędzia miernicze na mocy art. 24 Dekretu o miarach ulegną konfiskacie, zniszczeniu względnie uniezdatnieniu do użytku.

(—) *Inż. S. Krzywicki.*

33.

UMOWA ZBIOROWA

ustalająca warunki pracy i wynagrodzenia za pracę robotników rolnych, na obszarze Województwa Poleskiego, na rok służbowy 1937-38.

Komisja Polubowna, powołana decyzją Okręgowego Inspektora Pracy VI Okręgu, z dnia 21 stycznia 1937 r. Nr. 14/1—7, na podstawie art. 2 Ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi w brzmieniu Obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 września 1931 r. (Dz. U. Nr. 90|31, poz. 706), której skład stanowili: Przewodniczący Okręgowy Inspektor Pracy VI Okręgu, Inż. Bogusław Swieżawski, oraz członkowie: przedstawiciele pracodawców delegowani przez „Poleski Oddział Wojewódzki Kresowego Związku Ziemian“: Bogusław Zaleski, Jerzy Sękowski - Stanisław Zdański, tudzież przedstawiciele robotników rolnych, delegowani przez „Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych Rzeczypospolitej Polskiej Z.Z.Z.“: Stanisław Andrzejczuk, Witold Nowicki i Antoni Kurzemski, na posiedzeniach odbytych w dniach 11 i 12 lutego 1937 r.,—ustaliła warunki pracy i wynagrodzenia robotników rolnych, na obszarze Wojewó-

dztwa Poleskiego, na rok służbowy 1937|38— jak następuje:

Dział I. Ordynarjusze.

Zasady Ogólne.

§ 1. 1. Umowa niniejsza dotyczy, z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną fachową zdolnością do pracy; fornali, parobków, ratajów, stróżów, głównych pastuchów, pomocników pastuchów, polowych, karbowych, włodarzy i gumiennych.

2. Karbowi, włodarze i gumienni otrzymują wynagrodzenie w wysokości conajmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

3. Stangretów (forysiów) nie uważa się za fornali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

4. Inwalidzi i ułomni, pracujący narówni z pozostałymy pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce, jak i naturaljach. Inwalidzi i ułomni o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

§ 2. 1. Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1937 roku a kończy się dnia 31 marca 1938 r. Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umowy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1937 r. Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1937 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę, tejże nie przedłuża. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić na zasadzie orzeczenia Komisyj Rozjemczych, lub też wyroków sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

2. W wypadku klęski żywiołowej pracodawca może rozwiązać umowę lub zmniejszyć świadczenia za czternastodniowym wypowiedzeniem.

3. W miejscowościach, gdzie warunki lokalne utrudniają przeprowadzki w terminie 1 kwietnia, rok służbowy może trwać od 1 stycznia do 31 grudnia z wypowiedzeniem na 3 miesiące, t. j. do 30 września włącznie.

4. Parobcy, rataje i pomocnicy pastuchów mogą być godzeni na okresy krótsze niż rok, z góry oznaczone umowami indywidualnymi, przy czym wówczas obowiązuje dwutygodniowe wypowiedzenie.

5. W razie niestawienia się do pracy nowo ugodzonego pracownika bez uzasadnionej przyczyny do dnia 3 kwietnia włącznie, umowa najmu zostaje automatycznie rozwiązana, a pracodawca ma prawo dochodzenia strat wynikłych z tego powodu od nowo ugodzonego pracownika w wysokości 20 zł.

6. Pracodawca obowiązany jest wydać zwolnionemu pracownikowi niezwłocznie na jego żądanie świadectwo, które powinno zawierać dane, dotyczące rodzaju i czasu zatrudnienia pracownika u danego pracodawcy.

§ 3. 1. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

a) pracodawcom wstrzymać świadczeń,
b) pracownikom przerywać pracy.

2. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia w zbożu i gotówce, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 1% od wstrzymanej należności.

§ 4. Umowa niniejsza, w myśl art. 18 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów między pracodawcami a pracownikami rolnymi, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 23-go września 1931 r. (Dz. Ust. Nr. 90|1931, poz. 706), stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

§ 5. 1. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydanej ordynarji i pensji wraz z potrąceniami oraz spisem powierzonych mu inwentnrzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tym pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku, na ręce wybranego przez nich delegata, jeden egzemplarz niniejszej umowy.

2. Książeczka obrachunkowa, złożona u pracodawcy, nie powinna być przetrzymywana dłużej niż 10 dni, poczem, na żądanie pracownika, powinna mu być zwrócona.

§ 6. 1. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek. Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy.

Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

2. Indywidualne umowy, zawarte między pracodawcami a dojarkami, podlegają rozpatrzeniu przez Komisje Rozjemcze.

Czas pracy.

§ 7. 1. Przecięty czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na 9 godzin 20 minut, przy czym rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli.

Miesiąc		Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń		8 — 12	—	1½	1½—4.00	—
Luty		7½ — 12	—	1½	1½—5.00	—
Marzec	1 — 10 11 — 20 21 — 31	7 — 12	—	1½	1½—5.30 1½—6.00 1½—6.30	—
Kwiecień	1 — 10 11 — 20 21 — 30	6 — 12	½	1½	1½—5.40 1½—7.00 1½—7.20	—
Maj	1 — 10 11 — 20 21 — 31	6 — 12	½	1½	1½—7.30 1½—7.50 1½—8.00	½
Czerwiec	1 — 10 11 — 20 21 — 30	6 — 12	½	2	2 —8.20 2 —8,20 2 —8.30	½
Lipiec	1 — 10 11 — 20 21 — 31	6 — 12	½	2	2 —8.30 2 —8.30 2 —8.00	½
Sierpień	1 — 10 11 — 20 21 — 31	6 — 12	½	2	2 —7.50 2 —7.50 2 —7.00	½
Wrzesień	1 — 10 11 — 20 21 — 30	6 — 12	½	1½	1½—6.40 1½—6.20 1½—6.00	—
Październik	1 — 10 11 — 20 21 — 31	7 — 12	—	1½	1½—5.30 1½—5.20 1½—4.50	—
Listopad		7½ — 12	—	1½	1½—4.15	—
Grudzień		8 — 12	—	1½	1½—3.45	—

2. Za początek pracy rano i popołudniu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkaniami pracowników, a za koniec — zejście z pola. O ile pole leży dalej niż 2 kilometry od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2-ch.

3. Robotnicy, zatrudnieni przy koniach, mają być zwalniani przed południem wcześniej

aniželi inne kategorje robotników, a to tak, by obrządek inwentarza odbywał się w godzinach pracy.

4. W razie pilnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama.

5. Na żądanie pracodawcy, w razie pilnej potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnym wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych. Do robotników, pobierających wynagrodzenie za roboty, wykonane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się: pastusi i ich pomocnicy, rataje, stróże nocni i dozorcy, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków.

6. Samowolne i nieuzasadnione opuszczanie roboty podczas godzin pracy oraz samowolne spaźnianie się jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia, jak przy nadgodzinach i może być dla pracodawcy powodem do wstrzymania świadczeń i rozwiązania umowy.

§ 8. 1. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na dwie godziny przed rozpoczęciem pracy.

2. Obrok, siano i t. p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy, w miejscach na to przeznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dni święteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

3. Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników bez specjalnej dopłaty.

4. Do siania nawozów sztucznych pracodawcy dają pracownikom worki i dopłacają im od hektara 20 groszy. Przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą być zatrudnione kobiety; pracownicy zaś używani do ich siania mają otrzymać ochraniacze na oczy.

§ 9. 1. Stróże nocni mają codziennie czas wolny do zakończenia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania, po przerwie zaś otrzymują czas wolny, równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (§ 7 ust. 1). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p. z wyjątkiem 4 ch miesięcy: listopada, grudnia, stycznia i lutego, kiedy ich obowiązuje tylko przywiezienie wody i drew w granicach ich codziennych obowiązków.

2. W miesiącach, od 1 października do 31 marca, stróż otrzymuje kożuch dworski na czas warty, która nie może zaczynać się wcześniej, niż o godzinie 18-tej (6-tej wieczorem), a kończyć nie wcześniej, niż o godzinie 6-tej rano.

3. Spanie stróży w czasie warty jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia: za 1-szym razem 5 kg. żyta, za drugim i dalszym 10 kg. żyta. Po trzykrotnym przekroczeniu służbowym pracodawca może wystąpić o rozwiązanie umowy.

4. W majątkach, gdzie konie pasane są na pastwisku, fornale obowiązani są do kolejnego pasania koni w nocy bez specjalnej dopłaty, lecz z warunkiem, że w dniu następnym zostaną zwolnieni od pracy do godziny 14-tej (2-ej po południu).

§ 10. 1. Praca w dnie świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych, zaś w gorzelniach i krochmalniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z ustawą sejmową z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 94|1933 poz. 734), po cenach o 100 wyższych od dziennego zarobku.

2. Za dnie świąteczne uważane są jedynie dnie uznane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej za dnie świąteczne. Inne święta, których świętowanie jest doposzczalne przez pracodawcę, zalicza się automatycznie do dni urlopowych.

3. W dnie ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu nie powinny być wykonywane.

Stosunek wzajemny.

§ 11. 1. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

2. W razie zalegania z wypłatą pensji lub wydawaniem ordynarji, niezależnie od rygorów, przewidzianych w art. 59 Prawa o wykroczeniach z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. Ust. Nr. 60|32, poz. 572), pracodawca może być przez Komisję Rozjemczą zobowiązany do ponoszenia kosztów postępowania.

3. Delegat nie może być traktowany gorzej od innych pracowników.

§ 12. 1. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne

i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, w szczególności ostrożne obchodzenie się z ogniem jako też dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

2. Pracownik jest odpowiedzialny za zgubienie lub zniszczenie przedmiotów, oddanych jego pieczy i strata podlega potrąceniu z pensji przez pracodawcę.

Warunki wynagrodzenia.

§ 13. 1. Wynagrodzenie robotników za pracę składa się z pensji i ordynarji

2. a. Pensję wypłaca się gotówką, z dołu, zależnie od umowy kwartalnie lub miesięcznie, nie później niż dnia 10-go następnego miesiąca.

b. Pensję oblicza się jako gotówkowy równoważnik żyta według ceny warszawskiej giełdy zbożowej, nie niższej jednak, niż 20 zł. za kwintal.

3. a. Ordynarję wydaje się z góry, w pierszych dwóch tygodniach kwartału lub miesiąca, w zbożu zdrowym i oczyszczonym w gatunku jaki posiada majątek.

b. W razie niemożności wydania należytej ordynarji z powodu wypadkow losowych lub w terminie na dzień 1 lipca, ustalenie terminu winno nastąpić w drodze bezpośredniego porozumienia stron.

§ 14. 1. Ordynarjusze otrzymują w stosunku rocznym.

a. Pensji we wszystkich powiatach równoważnik gotówkowy 3-ch kwintali żyta.

b. Ordynarji w powiatach: Brześć n.B., Kobryń i Prużana—2 kwintale pszenicy, 9 kwintali żyta i 2 kwintale jęczminia; w powiatach: Drohiczyn, Kamień-Koszyrski, Kosów, Łuniniec, Pińsk i Stolin — 1 kwintal pszenicy, 9 kwintali żyta i 2 kwintale jęczmienia.

2. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, pracodawca może wydać zamiast jednego kwintala pszenicy: 1 kwintal 25 kilogramów żyta, lub 80 kilogramów grochu lub 1 kwintal gryki.

3, Ordynarjusze, pobierający wynagrodzenie inne, niż wskazane w niniejszym paragrafie, objęci zostali postanowieniami paragrafu 15.

§ 15. 1. Parobcy samotni, w wieku ponad 18 lat, zdolni do wszelkich robót w polu, zatrudnieni przy koniach i obrządzający je, otrzymują:

a. Wynagrodzenie gotówkowe miesięczne ako równoważnik: w powiatach: Brześć n.B. Kobryń i Prużana — 100 kilogramów żyta, w powiatach: Drohiczyń, Kamień-Koszyrski, Kosów, Łuniniec, Pińsk i Stolin — 90 kilogramów żyta.

b. Dworski stół w czeladnej kuchni lub rozważnik w wysokości 65 kilogramów żyta miesięcznie.

2. Pomocnicy pastuchów, w wieku od 17 lat, otrzymują w stosunku rocznym, przy godzeniu na okres krótszy odpowiednio zmniejszone, następujące wynagrodzenie za pracę:

a. Pensji równoważnik gotówkowy 2-ch kwintali żyta,

b. Ordynarji 10 kwintali żyta,

c. Prawo do trzymania jednej krowy lub równoważnik 120 litrów niezbieranego mleka albo 1 kwintal żyta.

3. Rataje, zatrudnieni przy wołach, mogą być godzeni na czas krótszy, niż fornale, jednakże za czas, na który zostali zgodzeni, otrzymują wynagrodzenie nie mniejsze, niż fornale, przy czym rodzaj i wysokość wynagrodzenia w naturze lub w gotówce pozostawia się do obopólnego porozumienia. Czas pracy ich jest zależny od miejscowych warunków gospodarczych. Ratajów obowiązuje pasanie wołów.

§ 16. 1. Pracodawcy są uprawnieni do przemielenia ordynarji na swój rachunek i wówczas z przewidzianej w §§ 14 i 15 ordynarji potrącają 1 kwintal żyta.

2. W wypadku dawania przemiału przez pracodawcę, przysługuje pracownikom prawo określenia, jaka ilość ordynarji ma być zmielona na pytel, razówkę i kaszę.

3. Przemielenie ordynarji winno być dokonane najdalej w ciągu pierwszego miesiąca kwartału, za który wydaje się ordynarję. Na rozkurz odlicza sobie młyn maksimum: przy razówce 2%, przy pytlu i kaszy 5%.

Poza tym pobieranie innych dopłat i miarek jest niedozwolone.

Ziemia pod ziemniakami.

§ 17. 1. Ordynarjusz otrzymuje ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę 46 arów 65 centnarów, na ziemiach zaś drenowanych lub niewymagających drenowania 39 a 20 cm.

2. Wzamian gruntu mogą być wydawane, zależnie od umowy, gotowe ziemniaki czyste, bez ziemi, przy czym oblicza się 1 kwintal ziemniaków za 1 ar, 12 centarów pola na ziemiach lekkich lub wymagających drenowania, na ziemiach zaś ciężkich i niewymagających drenowania 93 centarów pola.

3. Przy umowie ordynarjusz może zastrzec sobie otrzymywanie 15 kwintali gotowych ziem-

niaków. W tym wypadku otrzymuje ponadto 30 arów ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę, albo 25 arów i 25 centarów ziemi drenowanej lub niewymagającej drenowania.

4. Sadzenie ziemniaków winno odbywać się — jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku — w połowie między początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich, Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takim samym stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie same, jak ziemniaków dworskich, Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być zasadzone obok siebie w jednym miejscu, o ile obie strony nie postanowią inaczej.

5. Pracownik jest obowiązany utrzymać działkę w czystości, bez chwastów. O ile tego na czas nie wykona, pracodawca ma prawo oczyścić działkę na koszt pracownika.

6. O ile pracownik nie posiada sadzonek, może otrzymać takowe od pracodawcy w ilości potrzebnej do zasadzenia należnej roli, wówczas z przewidzianej w umowie ilości roli potrąca się ilość arów, odpowiadającą ilości wydanych kartofli.

7. Nowoprzyjęty ordynarjusz, o ile ugodzony jest na gotowe ziemniaki, może zastrzec przy zawieraniu umowy wydawania mu zaliczkowo po 3 kwintale gotowych ziemniaków miesięcznie, aż do wykopania ziemniaków.

Utrzymanie inwentarza.

§ 18. 1. Fornale, główni pastusi, karbowi, włodarze i gumienni, mają prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do 2-ch miesięcy.

2. Jeżeli pracodawca stawia za warunek, by pracownik trzymał tylko jedną krowę, pracownik otrzyma 240 litrów mleka świeżego niezbieranego lub odszkodowanie w wysokości 1 kwintala żyta.

3. Jeżeli ordynariusz krów nie trzyma, to otrzymuje 1 litr mleka dziennie w ciągu 6-ciu miesięcy zimowych i po 2 litry dziennie w ciągu 6-ciu miesięcy letnich.

4. Jeżeli pracodawca stawia za warunek przy umowie, ażeby ordynarjusz nie trzymał krów, to otrzymuje w ciągu 6-ciu miesięcy letnich po 3 litry mleka dziennie, a w ciągu 6-ciu miesięcy zimowych po 2 litry mleka dziennie, za pierwszą krowę, a za drugą, jak w ustępie 2 określono.

5. Utrzymanie dla bydła ma być latem na odpowiednim pastwisku, takim jak i dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastewników i łąk kośnych, jednak nie koniecznie wspólnym.

6. Przy osobnym pastwisku daje pracodawca osobnego pastucha. Podczas miesięcy zimowych, t. j. w okresie stabulacji, otrzymują pracownicy na krowę po 8 kg. 26 dkg. sieczki i plew i 1 kg. 64 dkg. koniczyny lub 2 kg. siana, zamiast siana lub koniczyny można wydawać miesięcznie na każdą krowę 1 kwintal ziemniaków albo $1\frac{1}{2}$ kwintala innych okopowych.

7. Zamiast wszystkich powyższych norm można wydawać dziennie na sztukę 8 kg. siana błotnego, jednak tego samego gatunku w jakim jest karmione bydło dworskie.

8. Zamiast dawek siana, albo koniczyny, albo okopowych pracodawca może wyznaczyć pracownikowi po 4 ary 60 centarów ziemi na każdą krowę, łącznie położonej z odpowiednią działką pracownika pod ziemniaki. Słomę dla inwentarza otrzymują pracownicy w miarę potrzeby. Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez poprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy.

§ 19. Pracownik ma prawo trzymać dwie dorosłe sztuki trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnich. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi, królików i t. p. zależy od obopólnej umowy.

Opał.

§ 20. 1. Pracownik rodzinny, otrzymujący oddzielne mieszkanie, otrzyma 13 jednostek opałowych. Jednostka opałowa równa się:

10,2 metr. kw przestrzennych torfu sztychlowego,

6.8 m p. torfu deptanego,

5,1 m. p. torfu prasowanego,

$2\frac{1}{2}$ kwintalom węgla,

1 kupce gałęzi, wymiaru 1,75 m. szerokości 1,75 m. wysokości i 2 m. długości.

2. Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12 metrów przestrzennych drzewa szczapowego suchego, przy czym 1 m p. drzewa szczapowego równa się: 1,5 m p. karpiny rąbanej lub 1,25 m p. drzewa niesuchego.

3. Wybór materjału opałowego przysługuje pracodawcy. Zastrzega się jednak, że co najmniej $^{1}/_{4}$ opału musi być wydana w szczapach.

4. Torf winien być wydawany w normalnie suchym stanie i przeciętnie dobrym gatunku.

5. Pracownik nie ma prawa sprzedać lub odstąpić wydany mu opał.

Mieszkanie.

§ 21. 1. Mieszkanie pracownika musi się składać co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komorą. Przepis ten nie dotyczy budynków przed 1927 r. wzniesionych.

2. Izby winny być wytynkowane, a co najmniej dokładnie wylepione ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni. Wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku przed 1 listopada. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

3. Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowymi lub też zapewnienie pracownikom, w inny sposób, zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 m. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczone na to miejsce.

4. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości.

5. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowowybudowanych, powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

6. Pożądane jest, aby pracodawcy mający w folwarku elektryczność, wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszty prądu płaci pracownik.

7. Pracownicy są obowiązani trzymać mieszkania w porządku. Trzymanie inwentarza w mieszkaniu oraz rąbanie drzewa w mieszkaniach z podłogą—jest niedozwolone.

8. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy godzeniu się ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

§ 22. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze lub specjalnie przeznaczonym na to budynku, oraz pomieszczenie dla dwóch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz w miarę możności ściółkę dla swego inwentarza, przy czym nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenia.

§ 23. 1. Do czasu wprowadzenia kas chorych, pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

2. Koszty leczenia (z wyjątkiem wypadków nagłych) obciążają pracodawców tylko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się bądź u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszty szpitalne jedynie wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzenia jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

3. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

4. Pracodawcy nie są zobowiązany do opłacenia zabiegów techniczno-dentystycznych.

§ 24. 1. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona zmarłego lub dzieci do lat 15-tu, mają otrzymywać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynarji, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie narówni z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada 2 krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimie sieczkę; o ile posiada jedną krowę, a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, to dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów za każdy miesiąc, przepracowany od 1 kwietnia 1936 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Na koszty pogrzebu otrzymuje nad to tytułem zapomogi 20 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

2. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej

zapomogi, obowiązani są wykonywać pracę dostarczoną przez pracodawcę, o ile nie są związani umową o pracę poza folwarkiem pracodawcy, zawartą przed śmiercią pracownika, w przeciwnym razie tracą prawo do zapomogi. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego pracownika za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

3. W wypadku wydania przez pracodawcę powyższych świadczeń jednorazowo, rodzina zmarłego pracownika winna opuścić zajmowane mieszkanie w ciągu jednego miesiąca od dnia wezwania do opuszczenia.

§ 25. Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on tytułem zapomogi 15 zł., na wypadek śmierci dziecka 10 zł. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

§ 26. Na wypadek kalectwa lub śmierci pracownika, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik ewentualnie jego rodzina korzysta ze świadczeń, przewidzianych Ustawą z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 148).

§ 27. W celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

§ 28. 1. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym rocznie ugodzonym pracownikom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub jego gospodarki 25 lat.

2. Tytułem do zwolnienia tej kategorji pracowników nie może być niezdolność do pracy z powodu starości, lecz przewinienia służbowe.

3. Pracownicy, objęci niniejszym paragrafem, obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy pomimo przepracowanych 25 lat.

4. W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości, pracownik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, nie niżej jednak jak do połowy.

5. Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

§ 29. Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji, wydaje się świadczenia, zgodne z obowiązującymi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy. (dla § 28 niniejszej umowy).

Urlopy.

§ 30. 1. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącenia świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do trzech dni, przy tym jednocześnie może korzystać z urlopu nie więcej niż jeden pracownik z folwarku.

2. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu. Wezwanie związku może dotyczyć każdorazowo tylko jednego pracownika.

3. W czasie pilnych robót, jak: siewy, żniwa, sianokosy i kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwań urzędów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne dwa lub trzy dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tym odchodzącemu pracownikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

§ 31. 1. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za całą dobę 1,50 zł.

2. W drodze nie obowiązują godziny pracy.

3. Strawne nie obowiązuje przy odrabianiu szarwarku.

Furmanki.

§ 32. 1. Pracownicy otrzymują:

a) furmankę do zwózki, w dnie powszednie, swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku,

b) po duchownego, z chrztem, ślubem i pogrzebem,

c) po lekarza i akuszerkę,

d) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów,

e) wspólną, jedną na kwartał, do najbliższego miejsca, w którym odbywa się jarmark,

f) wspólną, jedną na kwartał w dzień świąteczny, wybrany przez pracowników, do najbliższego miasta względnie stacji kolejowej.

2. Fornalowi, jadącemu wysyłaną w interesie pracowników furmanką, w dni powszednie, czy też świąteczne, nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak też za kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoła i t. p.

3. W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranych (p. 1 f), pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosztów za wynajętą furmankę; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

4. Za wyjazdy, noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy poza godzinami służbowymi, pracownik otrzyma 1 zł. a w dni świąteczne 2 zł.

Opieka nad dzieckiem.

§ 33. Zaleca się wszystkim pracodawcom rolnym, zależnie od warunków miejscowych, zorganizowanie opieki dla dzieci w wieku przedszkolnym.

Zawiadomienie o wolnych miejscach.

§ 34. Wszyscy właściciele ziemscy obowiązani są zawiadomić do dnia 15 marca 1938 r. odnośne Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy zarówno o każdym wypowiedzeniu miejsca robotnikowi, jak o każdym wolnym miejscu.

Dział II. Rzemieślnicy folwarczni.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów, folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p. stałych wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

§ 2. Paragraf 2 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów, obowiązuje z wyjątkiem terminu rozpoczęcia roku służbowego, który to termin uzależnia się od istniejących zwyczajów, stosownie do danego fachu.

§ 3. 1. Obowiązują następujące paragrafy Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: 3,4,5,7,10,11,12,18,19,20,21,22, 23,24,25,26,27,28,29,31,32,33,34.

2. Paragrafy 7 i 10 Działu I, ustalającego warunki płacy i pracy dla ordynarjuszy i ustęp 3 niniejszego paragrafu nie dotyczą ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p., charakter zajęcia których powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

3. Paragraf 7 Działu I, ustalającego warunki płacy i pracy dla ordynarjuszy, obowiązuje z tą różnicą, że rzemieślnik za godziny nadliczbowe otrzymuje wynagrodzenie o 50% większe.

4. Paragraf 17 Działu I, ustalającego warunki płacy i pracy dla ordynarjuszy, obowiązuje z tym, że pracodawca ponosi koszty przemiału lub wzamian dodaje 10% ordynarji w życie.

5. Określone w § 20 Działu I, ustalającego warunki płacy i pracy dla ordynarjuszy normy opału podnoszą się w mieszkaniach dwuizbowych o 30%.

§ 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zmiany pewnych świadczeń w naturze na inne, jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron przy pośrednictwie Inspektora Pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

§ 5. Wynagrodzenie rzemieślników wykwalifikowanych w gotówce i naturaliach wynosi o 50% więcej od wynagrodzenia fornala, wynagrodzenie zaś rzemieślników niewykwalifikowanych nie może być niższe od wynagrodzenia fornala.

Dział III. Stali robotnicy dniówkowi.

§ 1. 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony stałych robotników dniówkowych z pełną zdolnością do pracy, a mianowicie: domowników ordynarjuszy oraz domowników rzemieślników, o ile ci ostatni wykonywują zwykłe roboty rolne.

2. Powyżsi domownicy, ugodzeni jako stali robotnicy dniówkowi, pracują według tabeli czasu pracy (Dział I, § 7) i pobierają za dzień pracy wynagrodzenie, określone w niniejszej umowiej

§ 2. 1. Indywidualne umowy zawiera pracodawca bezpośrednio z domownikami lub też, o ile idzie o małoletnich, z ich prawnym opiekunem. Z chwilą zawarcia takiej umowy pracodawca jest obowiązany dać stałe, codzienne zatrudnienie, a pracownik stale uczęszczać do pracy.

2. Jeżeli pracodawca nie dostarczy domownikowi pracy, winien mu zapłacić zarówno w gotówce, jak w naturaliach, tak, jak za dzień przepracowany. Pracodawca nie jest obowiązany dostarczać pracy w dni ulewne i wyjątkowej niepogody. Pracownikowi zaś te dni wliczają się do obowiązkowego minimum. Pracownik winien przepracować co najmniej 100 dni w ciągu 6 ciu miesięcy zimowych i co najmniej 120 dni w ciagu 6-ciu miesiey letnich, z wyjątkiem pracowników do lat 16-tu, w stosunku do których obie strony obowiązuje minimum 15 dni w miesiącu.

3. Jeżeli pracownik opuści pewną ilość dni z powyżej oznaczonego minimum nie będąc chorym lub upoważnionym do tego przez pracodawcę, pracodawca za każdy dzień niesta-

wienia się nie wyda mu żadnych świadczeń i ponadto potrąci normę dzienną żyta. Pracownik winien uprzedzić pracodawcę, jeżeli nie może stawić się następnego dnia do pracy.

4. Ci domownicy, którzy zawarli indywidualną umowę z pracodawcą, zgodnie z niniejszą umową, pracować mogą poza folwarkiem w dnie, w których pracodawca nie dostarczy roboty, z wyjątkiem okresów pilnych robó polowych (zbiórki i zwózki ziemiopłodów), kiedy wymagana jest zgoda pracodawcy.

§ 3. Obowiązują następujące paragrafy Działu I ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: 3,4,7,8,10,11,12,27,31.

§ 4. Na żądanie pracodawcy, w razie potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza czasem, określonym w § 7, Działu I ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy, lecz za osobnym wynagrodzeniem, po cenach za godzinę o 25% wyższych od normalnego wynagrodzenia tak w naturaliach, jak i w gotówce. Za spóźnianie się do pracy stosowane będą potrącenia w tym samym stosunku. Samowolne opuszczenie roboty podczas godzin pracy jest niedopuszczalne. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych od normalnego wynagrodzenia, tak w naturaliach, jak i w gotówce.

§ 5. Ustala się trzy kategorie robotników dniówkowych:

Kategoria I—do lat 16,

Kategoria II—wszystkie dziewczęta ponad lat 16 i chłopcy od lat 16 do 18,

Kategoria III—chłopcy od lat 18, zdolni do wszystkich robót i do kosy.

§ 6. 1. Warunki wynagrodzenia stałych robotników dniówkowych ustala się, jak następuje:

1. W naturaliach:

a) żyta otrzymują dziennie za dzień pracy: Kategoria I—1 kg., Kategoria II—1½ kg., Kategoria III—3 kg.

Żyto wydaje się kwartalnie z dołu, przy czym na 1 lipca może być wydana połowa należnej ilości żyta, druga zaś połowa żyta będzie wydana po żniwach,

b) kartofli otrzymują rocznie: Kategoria I—6 kwintali, Kategoria II—10 kwintali, Kategoria III—12 kwintali.

Wydawanie kartofli uskutecznia się co pół roku z dołu w terminach 1 października 1937 r. i 31 marca 1938 r.

2. W razie porzucenia pracy ze złej woli przez stałego robotnika dniówkowego przed końcem roku, połowa żyta, należnego pracownikowi w końcu kwartału, przechodzi na własność pracodawcy.

3. Koszty przemiału ponosi pracodawca lub wydaje wzamian 10% wydanej ilości żyta.

4. W gotówce według poniższej tabeli:

POWIATY	Wynagrodzenie dzienne gotówkowe w złotych dla					
	I kat.		II kat.		III kat.	
	w miesiącach					
	zimow.	letn.	zimow.	letn.	zimow.	letn.
Brześć n.B., Kobryń, Prużana	0.20	0,30	0.40	0.50	0.50	0.65
Drohiczyn, Kosów, Łuniniec Pińsk, Stolin	0.15	0.25	0.30	0.40	0.40	0.60

5. Jako miesiące letnie uważa się kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień; pozostałe jako zimowe.

6. Wypłaty gotówkowe stałym robotnikom dniówkowym uskuteczniać należy co miesiąc z dołu.

§ 7. 1. W gospodarstwach poniżej 30 ha, jako nieobjętych ustawą z dnia 30 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), nie wypadek kalectwa, spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik korzysta z pełnych świadczeń, przewidzianych w niniejszym orzeczeniu do czasu polubownego lub sądowego zabezpieczenia praw pracowników, bądź ich rodzin, niemniej jednak, jak przez pół roku, przy czym za podstawę obrachunku przyjmuje się minimum dni pracy, ustalone § 2 niniejszego działu. Postanowienie niniejsze w niczym nie ogranicza praw takiego robotnika, wypływających z przepisów Kodeksu Cywilnego.

2. W pozostałych majątkach obowiązują przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148).

Brześć n.B., dnia 12 lutego 1937 roku.

Przewodniczący Komisji Polubownej,
Okręgowy Inspektor Pracy VI Okręgu:

(—) Inż. B. Swieżawski.

Członkow e Komisji Polubownej:

Przedstawiciele pracodawców
delegowani przez
„Poleski Oddział Wojewódzki
Kresowego Związku Ziemian":

(—) *Bogusław Zaleski.*

(—) *Jerzy Sękowski.*

(—) *Stanisław Zdański.*

Przedstawiciele robotników rolnych
delegowani przez
„Związek Zawodowy Robotników
Rolnych i Leśnych w Polsce Z.Z.Z."

(—) *Stanisław Andrzejczuk.*

(—) *Witold Nowicki.*

(—) *Antoni Kurzemski.*

Nr. 14|1-7.

34.

UMOWA ZBIOROWA

ustalająca warunki pracy i wynagrodzenia za pracę straży leśnej, na obszarze Województwa Poleskiego, na rok służbowy 1937-38.

Komisja Polubowna, powołana decyzją, Okręgowego Inspektora Pracy VI. Okręgu, z dnia 21 stycznia 1937 r. Nr. 14|1-7, na podstawie art. 2. Ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi w brzmieniu Obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 23. września 1931 r. (Dz. U. Nr. 90|31, poz. 706), której skład stanowili: Przewodniczący Okręgowy Inspektor Pracy VI. Okręgu, Inż. Bogusław Swieżawski, oraz członkowie: przedstawiciele pracodawców delegowani przez: „Poleski Oddział Wojewódzki Kresowego Związku Ziemian": Bogusław Zaleski, Jerzy Sękowski i Stanisław Zdański, tudzież przedstawiciele straży leśnej delegowani przez „Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych Rzeczypospolitej Polskiej Z. Z. Z.": Stanisław Andrzejczuk, Witold Nowicki, Antoni Kurzemski — na posiedzeniu, odbytym w dniu 12. lutego 1937 r., — ustaliła warunki pracy i wynagrodzenia straży leśnej, na obszarze Województwa Poleskiego, na rok służbowy 1937-38 — jak następuje:

I. Zasady ogólne.

Art. 1.

1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych (za wyjątkiem lasów państwowych), posiadających obszaru leśnego nie mniej niż 150 ha, z drugiej zaś strony stałych, wykwalifikowanych, fizycznych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (gajowych, borowych, szlakowych i t. p.) tudzież ich pomocników.

2. Pod stałym pracownikiem leśnym wykwalifikowanym należy rozumieć pracownika, który, czy to wskutek ukończenia odpowiedniej szkoły, czy też wskutek wystarczającej praktyki leśnej, nabył wiadomości niezbędnych dla umiejętnego pielęgnowania, chronienia i hodowli lasu i który cały czas poświęca czynnościom związanym z eksploatacją, hodowlą i dozorem lasów.

3. Pomocnicy gajowych mogą być ugodzeni, na podstawie umowy indywidualnej, z tym, że wynagrodzenie ich nie może być niższe, niż 75 % świadczeń, wymienionych w artykułach: 9, 11, 12 i 14. Pomocnikiem jest pracownik, nie mający wystarczającej praktyki, używany głównie do mniej odpowiedzialnych funkcyj.

4. Pracownicy, ugodzeni rocznie, lecz pracujący dorywczo, to jest zatrudnieni łącznie w ciągu roku nie dłużej niż 6 miesięcy w różnych okresach czasu i posiadający inne źródła dochodu, otrzymują uposażenie na podstawie zawartych indywidualnych umów pod warunkiem, że równowartość ich uposażenia stanowić będzie nie mniej, niż 50% wynagrodzenia, otrzymywanego przez pracowników, wymienionych w uwadze 1 niniejszego artykułu.

5. Warunki wynagrodzenia stałych pracowników, zatrudnionych na roli przy gospodarstwach leśnych, nie mogą być mniejsze od wynagrodzenia, ustalonego dla odpowiedniej kategorji robotników rolnych według umowy zbiorowej względnie orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

6. Inwalidzi, pobierający rentę, lub odszkodowanie, podlegają osobnej umowie.

Art. 2.

Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1. kwietnia 1937 r. do dnia 31 marca 1938 roku.

Art. 3.

1. Rok służbowy pracowników, objętych niniejszą umową, zaczyna się 1. kwietnia, a kończy się 31 marca roku następnego, przyczym obie strony obowiązuje co najmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

2. Niewypowiedzenie we właściwym terminie (najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie) umowy pracy, przedłuża ją nadal.

3. Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy, tejże nie przedłuża.

Art. 4.

1. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe — według kompetencji.

2. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymać świadczeń, b) pracownikom przerywać pracy.

3. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia, pracodawca może wstrzymać przed wyrokiem lub orzeczeniem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 1 proc. do 2 proc. od wstrzymanej należności.

Art. 5.

Umowa niniejsza stanowi dla Województwa Poleskiego, w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 z 1931 r., poz. 706), podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki umowy niniejszej, są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art! 6.

1. Pracownik otrzymuje od pracodawcy książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydanych świadczeń i spis powierzonego mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tym pracodawca wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszej umowy na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

2. Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być przetrzymywane dłużej niż 10 dni.

II. Stosunek wzajemny.

Art. 7.

Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

2. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

3. Pracownik jest odpowiedzialny za zgubienie lub zniszczenie przedmiotów oddanych jego pieczy.

Art. 8.

1. Prccownicy, objęci niniejszą umową nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych, do posług osobistych bądź do pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowymi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

2. Pracownicy straży leśnej otrzymują, w dniu polowania, dodatkowe wynagrodzenie z tytułu wykonywanych przy tym czynności.

III. Warunki wynagrodzenia.

Art. 9.

1. Pracownik straży leśnej otrzymuje wynagrodzenie gotówkowe oraz w naturze, które może być wydawane bądź w postaci roli i łąki, bądź w ziarnie, a to zależnie od indywidualnej umowy. Deputat gruntowy w Województwie Poleskim wynosi: 4 hektary ziemi ornej klasy IV oraz, w razie niewydawania przez pracodawcę utrzymania dla krów na dworskiej oborze, — $^1/_2$ hektara łąki gruntowej lub 1 hektar łąki leśnej i pastwisko.

2. Jeżeli pracownik umówił się, że deputat otrzymywać będzie w ziarnie, to otrzyma on 14 kwintali zboża i ponadto 60 kwintali ziemniaków gotowych lub wzamian tychże 50 arów ziemi pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę na polach drenowanych lub niewymagajączch drenowania, albo 60 arów na polach wymagających drenowania.

3. W powiatach: brzeskim, prużańskim

kobryńskim, w skład 14 kwintali wydawanego zboża wchodzi: 2 kwintale pszenicy, a w innych powiatach — 1 kwintal pszenicy, pozostałą ilość zboża wydaje się w życie. W majątkach, które nie sieją pszenicy wydaje się za 1 kwintal pszenicy — 1,30 kwintala żyta.

4. Minimalne wynagrodzenie gotówkowe pracownika straży leśnej wynosi w stosunku rocznym 138 zł. (sto trzydzieści osiem złotych).

5. Jeżeli pracownik otrzymuje część wynagrodzenia w zbożu i ziemniakach, część zaś w gruncie, rozrachunek winien nastąpić na zasadzie obliczeń stosunkowych.

6. Pracodawca daje pracownikowi bezpłatny przemiał w młynie przez siebie wskazanym, lub wzamian przemiału może wydać 1,50 kwintala żyta, lub równoważnik w gotówce.

Art. 10.

1. Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w artykułach poprzednich niniejszej umowy, pracownik straży leśnej otrzyma:

a) na pięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kożuch krótki,

b) na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i takież spodnie, i

c) na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni, spodnie oraz buty i czapkę lub kapelusz.

2. Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, na który zostały wydane przechodzą na własność pracownika. Przedmioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady, podlegają zwrotowi.

3. Pracodawcy przysługuje prawo wydawania pracownikowi, zamiast umundurowania, rocznie: 3 kwintale żyta lub 0,75 hektara roli, lub 1 hektar łąki.

4. Pomocnicy gajowych otrzymują kożuch i czapkę na warunkach ustalonych. Wydawanie innego umundurowania nie obowiązuje.

5. Pracownicy, wymienieni w art. 1 Ust. 4. umundurowania nie otrzymują.

Art. 11.

1. Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym drzewa opałowego w szczapach lub okrąglakach 24 metry przestrzenne miękkiego, lub 18 metrów przestrzennych twardego w miejscu zamieszkania, o ile pracownik nie posiada konia.

2. Opał wydaje się conajmniej na miesiąc zgóry.

Art. 12.

Pracownik straży leśnej ma prawo na dworskiej oborze trzymać dwie krowy z przychówkiem do 6 tygodni, oraz w dowolnej ilości trzodę w chlewach, w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowym pomieszczenia. O ile pracownik ma możność trzymania krów w odpowiednich zabudowaniach przy gajówce, przysługuje mu prawo trzymania trzech krów własnych z przychówkami do 6 tygodni.

Art. 13.

1. Pracownikowi, wzywanemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w interesach tegoż pracodawcy, wypłacone będzie strawne: za całą dobę 3 złote, za pół doby 1,50 złotych.

2. Pracownicy, wymienieni w art. 1. Ust. 3 i 4 otrzymują za całą dobę 2 zł., a za pół doby 1 zł.

IV. Mieszkanie.

Akt. 14.

1. Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory.

2. Izby winny być wytynkowane, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach.

3. W oknach mają być całe szyby, w razie stłuczenia szyby, obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej dwóch tygodni.

4. Wapna do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku, w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie.

5. Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

6. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

7. W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia, w ciągu lata, od wody napływowej.

8. Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

9. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy.

10. Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogrodów owocowych, w szczególności przez dostarczenie drzewek i t. p.

Art. 15.

1. Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należytym porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

2. Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

3. Przy wprowadzeniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny.

Art. 16.

Drobny remont mieszkania (gajówki) i budynków gospodarczych, nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materjałami, dostarczonymi przez pracodawcę.

Art. 17.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach, gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 18.

W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej, winny być obowiązkowo uwzględnione co najmniej jedna izba mieszkalna, kuchnia, komora i sień.

Art. 19.

Pracownicy z wyjątkiem wymienionych w art. 1. Ust. 4., zajmujący mieszkanie własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy, w wysokości odpowiadającej warunkom miejscowym. Odszkodowanie to nie należy się w wypadku, jeżeii pracownik odmawia korzystania z dostarczonego mu przez pracodawcę mieszkania.

V. Urlopy.

Art. 20.

1. Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącenia świadczeń.

2. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemmym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach, pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla 2 pracowników z nadleśnictwa.

Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu, winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego, dać pewnego zastępcę, którego opłaca pracodawca w wysokości 2—4 zł. dziennie według cen miejscowych.

VI. Ubezpieczenie i nauka dzieci.

Art. 21

1. Do czasu wprowadzenia kas chorych, pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do chorego. We wszystkich innych wypadkach, na lekarza, dentystę, akuszerkę, aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika, stosuje się to tylko wtedy, o ile stale pracują w majątku pracodawcy.

2. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza, na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę. Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

3. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych.

Art. 22.

1. Pracodawcy nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości, może go jednak, skutkiem starczej niezdolności do pracy, przenieść, do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy, na emeryturę, która winna zapewnić emerytowanemu mieszkanie i połowę świadczeń gajowego, wyłączając świadczenia, wymienione w art. 10.

2. Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy, lub danego gospodarstwa leśnogo co najmniej 35 lat. W wypadku przekroczenia przez pracownika 60 roku życia, względnie stwierdzenia utraty zdolności do pracy ponad 50% w związku przyczynowym z pełnienieniem służby; przepis ten dotyczy tych pracowników, którzy przepracowali 25 lat.

Art. 23.

Na wypadek śmierci pracownika, pozostała po nim rodzina, otrzyma na koszty pogrzebu 30 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się, względnie wydaje się zaległe umundurowanie, przewidziane w art. 10. Ust. 1c.

Art. 24.

1. Na wypadek śmierci żony pracownika, otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł., na wypadek śmierci dziecka — 15 zł.

2. We wszystkich wypadkach powyższych, otrzyma również trumnę, zrobioną na miejscu,

lub w razie odmowy przyjęcia trumny, równoważnik w gotówce.

Art. 25.

Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika straży leśnej, żona lub dzieci zmarłego otrzymują przez pół roku połowę wszystkich świadczeń w naturze i gotówce, przewidzianych dla pracownika w niniejszej umowie. W wypadku wydania przez pracodawcę powyższych świadczeń jednorazowo, rodzina zmarłego pracownika winna opuścić zajmowane mieszkanie w ciągu jednego miesiąca, od dnia wezwania do opuszczenia.

Art. 26.

Pracodawcy opłacają początkową naukę w szkołach publicznych powszechnych dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat lub dopłat.

VII. Regulowanie zbiorów i zasiewów pomiędzy rodziną zmarłego pracownika a jego zastępcą.

Art. 27.

1. Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym, bądź ustępującym w ciągu roku winien ułożyć się polubownie z rodziną zmarłego co do wszelkich sprzętów i zasiewów. Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tę sprawę w sposób, podany w poniższych ustępach.

2. Nowy pracownik obowiązany jest zwrócić ustępującemu lub rodzinie zmarłego pracownika, jeżeli nie zebrali jeszcze plonów, koszty zasiewu i uprawy oraz w stosunku do każdego przepracowanego miesiąca jedną dwunastą część zboża, kartofli i siana, przewidzianych przy wynagrodzeniu w naturze.

3. Jeżeli zmarły lub ustępujący pracownik zebrał plony, winien z zebranych plonów wydać nowemu pracownikowi jedną dwunastą część zboża, kartofli i siana, przewidzianych przy wynagrodzeniu w naturze, za każdy nieprzepracowany miesiąc do końca roku służbowego.

4. Pracownik ustępujący z końcem roku służbowego, otrzymuje od nowego pracownika wartość wsiewu i uprawy.

5. We wszystkich powyższych wypadkach odszkodowania, zamiast w naturze, mogą być regulowane w całości lub częściowo gotówką według cen miejscowych.

Brześć n. B., dnia 12 lutego 1937 r.

Przewodniczący Komisji Polubownej
Okręgowy Inspektor Pracy VI. Okręgu
(—) *Inż. B. Świeżawski*

Członkowie Komisji Polubownej:

Przedstawiciele pracodawców
delegowani przez
„Poleski Oddział Wojewódzki Kresowego Związku Ziemian"
(—) *Bogusław Zaleski*
(—) *Jerzy Sękowski*
(—) *Stanisław Zdański*

Przedstawiciele Straży leśnej
delegowani przez
„Związek Zawodowy Robotników Rolnych i leśnych w Polsce Z. Z. Z.:
(—) *Stanisław Andrzejczuk*
(—) *Witold Nowicki*
(—) *Antoni Kurzemski*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Przetarg.

Urząd Wojewódzki Poleski ogłasza przetarg publiczny na wykończeniu budowy środkowego bloku gmachu Urzędu Wojewódzkiego Brześciu n.Bug. około 22000m^3 (roboty terenowe, murarskie i kamieniarskie, tynkarskie, posadzkowe, blacharskie, stolarskie, ślusarskie, malarskie, szklarskie i różne).

Przetarg odbędzie się w dniu 12 kwietnia 1937 r. o godzinie 10-tej w lokalu Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego przy ul. Pułaskiego Nr. 1 w Brześciu n.Bug.

Oferty pisemne odpowiadające pozycjom kosztorysu wstępnego i przepisom b. Min. Rob. Publ. o oddawaniu robót i dostaw państwowych, należy składać lub przesyłać do Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n.Bug. w zalakowanych kopertach, zaopatrzonych napisem: „Oferty na wykończenie budowy gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n.Bug".

Termin rozpoczęcia robót niezwłocznie po pisaniu umowy.

Termin ukończenia robót 15 listopada 1937 r.

Termin składania ofert upływa o godz. 10-tej dn. 12 kwietnia 1937 r. bezpośrednio przed rozpoczęciem rozprawy przetargowej.

Do oferty należy dołączyć dowód wpłacenia do depozytu Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego wadium w wysokości 4% oferowanej sumy w gotówce lub w innej formie, przewidzianej okólnikiem Min. Skarbu z dnia 10.IX 1927 r. Nr. D. O. P. 5284|III oraz następujące oświadczenie: „Oświadczam, że zaznajomiłem się z warunkami szczegółowymi i z przepisami o oddawaniu państwowych robót i dostaw b. Min. Rob. Publ. z dn. 13.VIII-1930 r. L.XVI-1933|30 oraz zgadzam się, ażeby oferta niniejsza i stosunki prawne nią wywołane były normowane stosownie do postanowień tych przepisów".

Firma składająca ofertę winna poza tym złożyć zaświadczenie o popieraniu prac Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (Warszawa, Elektoralna 2), o ile życzy sobie otrzymać pierwszeństwo przy równych ofertach, oraz dowodu posiadania pozwolenia (koncesji) na prowadzenie przedsiębiorstwa budowlanego, lub też wyciągu z rejestru handlowego.

Urząd zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, przeprowadzenia przetargu ustnego, względnie nie przyjęcia żadnej ze złożonych ofert.

Informacje dotyczące projektowanych robót udzielane będą w Oddziale Budowlanym Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego w godzinach urzędowych, gdzie można otrzymać ślepe kosztorysy.

Brześć n.Bug., dnia 19 marca 1937 r.

Za Wojewodę
(—) *Inż. W. Tryliński*
Naczelnik Wydziału Kom. Bud.

Depozyty sądowe.

Obwieszczenie.

Sąd Okręgowy w Pińsku (Wydział Cywilny) stosownie do przepisów Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 roku o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności (Dz. Ust. R. P. Nr. 3|28, poz. 22) i na zasadzie art. 10 p. 3 i 4 powołanego wyżej rozporządzenia obwieszcza, iż w dniu 30 grudnia 1936 roku sporządzony został przez Sąd plan podziału I i II raty wynagrodzenia za przejętą na rzecz Skarbu Państwa nieruchomość ziemską Bałandycze część III o obszarze 70 ha 0289 mtr. kw., położoną w gminie odryżyńskiej, powiatu drohickiego, b. własność Aleksandra i Olgi Kisłowskich.

Wobec powyższego Sąd wzywa wszystkich wierzycieli, szukających zaspokojenia swych roszczeń z powyższego wynagrodzenia, a w hipotece nieujawnionych, by pretensje swe zgłosili w myśl art- 1217 UPC w terminie 4 tygodniowym od dnia umieszczenia niniejszego obwieszczenia w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim pod rygorem, że w razie niezgłoszenia, rozdział wynagrodzenia nastąpi według stanu ujawnionego w hipotece, z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym, stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych.

Dnia 24 marca 1937 r. Nr. CO.230|35.

Przewodniczący
podpis

Obwieszczenie.

Sąd Okręgowy w Pińsku, zgodnie z decyzją swą z dnia 5 czerwca 1935 r. i art. 10 pkt. 1 Ust. z dnia 28.XII-27 r. (Dz. Ust. Nr. 3|28, poz. 22) niniejszym obwieszcza, że na zlecenie Urzędu Wojewódzkiego Poleskiego w Brześciu n.B. Państwowy Bank Rolny Oddział w Pińsku przyjął w dniu 10.V-1935 r. jako depozyt do dyspozycji Sądu Okręgowego w Pińsku następujące sumy tytułem II raty wynagrodzenia i odsetek za przymusowo wykupioną (przejętą) na rzecz Skarbu Państwa nieruchomość ziemską Kozieliczyn lit. A. pow. pińskiego b. własność sukc. Władysława Jahołkowskiego.

1) w obligacjach 3% Państw. Renty Ziemsk. z kup. 1|6-35 r. na sumę nominaln.

2 szt. a zł. 1000—Nr. 13277-78
1 „ „ „ 500—Nr. 32155
zł. w zł. 2.500.

2) gotówką—91 zł. 79 gr.

Sumy powyższe zostały wciągnięte na konto masy depozytowej nieruchomości ziemskiej Kozieliczyn za Nr. 547.

Osoby zainteresowane winny zgłosić swe pretensje w terminie 4 tygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego w Dzienniku Wojewódzkim (sprawa CO.421|35).

Pińsk, dnia 25 marca 1937 roku.

Przewodniczący
podpis

Regulacja hipotek.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny w Brześciu n.B. Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki:

na dzień 30 czerwca 1937 roku.

Hip. Nr. 8759 Nieruchomość w Brześciu n.B. przy ul. Unji Lubelskiej N. 62a powierzchni 526 mtr. kw. należąca do Heleny Afanasjewowej i Antoniny Żołubowej.

Hip Nr. 8772. Nieruchomość w Brześciu n.B. przy ul. Stefana Batorego pod Nr. 23 o powierzchni 1528,22 mtr. kw. odziedziczona w spadku po Antonim Bylczyńskim przez Marję Bylczyńską w 1/7 części, Leonida Bylczyńskiego w 3/7 częściach i Eugenjusza Bylczyńskiego w 3/7 częściach.

Hip Nr. 8786 Dwie działki gruntu N. N. 1 i 1a z folw. Półbeczki gm. Żabinka, pow. Kobryńskiego powierzchni 11.9305 ha, nabyte przez Stanisława Wojcika od Anny-Krystyny Truszkowskiej.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do nieruchomości w kancelarji Wydziału Hipotecznego w Brześciu n.B. Białostocka 35, pod skutkami prekluzji, przewidzianej w art. 153 Ustawy Hipotecznej z roku 1919.

Brześć n.Bug., dnia 22 marca 1937 r.

Pisarz Hipoteczny
(—) *L. Dmowski.*

Likwidacja Powiat. Związku Rolniczego w Stolinie.

Ogłoszenie.

Na podstawie § 35 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22.VII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz, 469), § 36 i 62 ustęp 3 statutu Powiatowego Związku Rolniczego w Stolinie, ogłoszonego w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24.VII.1934 r. Nr. 14 — podaje się do wiadomości publicznej zatwierdzony przez Wydział Powiatowy w Stolinie, decyzją z dnia 5 marca 1937 r. Nr. 264, niżej wskazany plan likwidacji Powiatowego Związku Rolniczego w Stolinie.

I) Inwentarz ruchomy Powiatowego Związku Rolniczego w Stolinie, składający się z:

1) szyldu „Powiatowy Związek Rolniczy“		o wartości zł.	—
2) liczydła . . .		„ „	3 —
3) zwijacz niklowany .	1	„ „	10 —
4) dziurkacz . .	1	„ „	3 —
5) stół biurkowy . .	1	„ „	7 —
6) etażerka . .	1	„ „	4 —
7) ławek . . .	5	„ „	5 —
8) lice do warszt. tkack.	4240	„ „	20 —
9) stoły sosnowe .	5	„ „	30 —
10) tablica . .	1	„ „	2 —
11) sienniki . .	30	„ „	54 —
12) kocioł miedziany	1	„ „	12 —
		Razem zł.	150 —

przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu w Stolinie.

II) Inwentarz żywy, t.j. 2 buhaje o wartości 280 zł. przydziela się zarządowi gminy w Berezowie do dnia 19.XI.1939 r. z tym, że po tym terminie stają się one własnością Jana Minicza Jana Kirszewskiego zamieszkałych na terenie gminy Berezowskiej, zgodnie z umową, zawartą przez Powiatowy Związek Rolniczy w Stolinie z tymi osobami w dniu 20 maja 1935 roku i w dniu 19 listopada 1935 roku.

III) 1 obligację 3% premiowej Pożyczki Inwestycyjnej na kwotę 100 zł. sprzedaje się K.K.O. w Stolinie wg. kursu giełdowego.

IV) Z należnych Powiatowemu Związkowi Rolniczemu w Stolinie:

1) salda gotówkowego w K.K.O. Stolinie na r-ku czekowym .	113,70 zł
2) od zarządu gminnego w Chorsku za druki spichlerzowe . .	28,48 „
3) od zarządu gminnego w Płotnicy za druki spichlerzowe . .	13,80 „
4) od zarządu gmin. w Berezowie za druki spichlerzowe . .	74,57 „
5) Spółdz. „Rolnik Stoliński“ za rozmowy telefoniczne . .	7,45 „
6) Gonczar Adam zaliczka . .	15,— „
7) Szpiganowicz Antoni zaliczka .	27,90 „
8) Lipski Mikołaj zaliczka . .	45,75 „
9) Wabiszewicz Piotr zaliczka ,	15,80 „
10) Rzechuła Antoni zaliczka .	62,13 „
11) Zarząd Gminy Wysock za druki .	2,33 „
12) Szczepański Marian za druki i nasiona	124,19 „

13) Związek Hod. Bydła (Izba Roln.) za dost. buhaja . . . 54,40 „
14) Chinalski Wacław za druki . 8,09 „

Razem 593,59 zł.

wypłaca się:

1) Poleskiej Izbie Roln. Brzęściu n.B. z tytułu . . . . . 40,80 zł.
2) Józefowi Podoskiemu zamieszk. w Stolinie . . . . . 21,60 „
3) Skarbowi Państwa — podatek dochodowy . . . . . 59,68 „
4) Pąkcińskiemu Henrykowi z rozrachunku . . . . . 25,89 „

Razem 147,97 zł.

V) Pozostałą po zamknięciu rachunków stanu czynnego i biernego kwotę zł. 514 gr. 62 wypłaca się wszystkim członkom Powiatowego Związku Rolniczego w Stolinie w równych częściach (wzgl. po potrąceniu kwot należnych temu Związkowi od tych członków, a wskazanych pkcie IV) 2), 3) i t.p.)

W związku z powyższym wzywa się wierzycieli Powiatowego Związku Rolniczego w Stolinie, do odbioru wyżej wskazanych przedmiotów i kwot pieniężnych w przeciągu 6 miesięcy licząc od dnia ostatniego ogłoszenia.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta Powiatowy
(—) Kintopf

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(po raz pierwszy).

Legitymacja ubezpieczeniowa wydana za Nr. leg. 5764245 przez Ubezpieczalnię Społeczną w Brześciu n.B. na nazwisko Sworożyńskiej Felicji (861).

Dowód osobisty wydany w dn. 11.II-1930 r. za Nr. 383/9124 przez Zarząd Miejski w Kobryniu na nazwisko Permuta Baszy zam. w Kobryniu ul. Piłsudskiego 25 (876).

Dowód osobisty wydany w dn. 31.VI-1931 r. za Nr. 41 przez Zarząd Gminy w Leninie na nazwisko Danilewicza Mateusza zam. we wsi Czełońcu gm. lenińskiej (897).

Książeczka wojskowa wydana w dn. 7.X-1927 r. za Nr. 732/ Kosów przez P.K.U. Łuniniec na nazwisko Karpowicza-Gałacha Jana roczn. 1904 s. Stefana i Marii zam. we wsi Piaski-Stare, pow. Kosowskiego (864)

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Brześć n. B. na nazwisko Majerewicza Jana, roczn. 1905 zam. w m. Prużana ul. Budkiewicza Nr. 12 (866).

Zaświadczenie wojskowe wydane przez P.K.U. Brześć n.B. na nazwisko Elblinga Pinkusa, roczn. 1895, zam. w Brześciu n B. ul. 3-go Maja 24 (869)

Książeczka wojskowa wydana w dn. 12.IX-1931 r. za Nr. Gł. ks. ewid. 1133/B przez P.K.U. Brześć n.B. na nazwisko Nosika Józefa rocznika 1908 s. Teodora i Anastazji, zam. we wsi Szczebryń, gm. kosickiej (872).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Brześć n B. na nazwisko Korpuka Michała, roczn. 1907 zam. we wsi Szołuchy, gm. Żabinka (886).

Książeczka wojskowa wydana za Nr. gł. ks. ewid. 314 przez P.K.U. Łuniniec na nazwisko Suchoparowa Samuela, roczn. 1897, zam. w m. Dawidgródku ul. Nowosiele Nr. 16 (895).

Książeczka wojskowa wydana za Nr. ewid. 535 przez P.K.U. Prużana na nazwisko Korzona Marka s. Platona zam. we wsi Wielka Hac, gm. Święta-Wola (899).

Książeczka wojskowa wydana w dniu 15.II-1924 r. za Nr. gł. ks. ewid. 68/K przez P.K.U. Prużana na nazwisko Krawcewicza Nila, roczn. 1900, zam. w maj. Blizna.

Pieczątka urzędowa z nadpisem „Gromada Dostojewo-Sołtys gmina Porzecze" (898).

Książeczka wojskowa wydana przez 62 p.p. na nazwisko Sochaniewicza Timofieja. roczn. 1907, s. Kalenika i Tekli, zam. w m. Gubernia, pow. prużańskiego (B).

Książeczka wojskowa wydana w r. 1921 przez P.K.U. w Puławach na nazwisko Kamińskiego Piotra, roczn. 1895, s. Jana, zam. we wsi i gm. Sielec n/Jasiołdą, pow. prużańskiego (B).

Książeczka wojskowa wydana w r. 1935 przez P.K.U. Pińsk na nazwisko Martynowicza Stefana, zam. we wsi Posenicze, gm. żabczyckiej (B).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Pińsk na nazwisko Millera Aleksandra, roczn. 1910, zam. w Aleksandrowie, gm. Wiczówka (B).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 895286, wystawiony przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Siocha Miny, zam. we wsi Rzeczyca, gm. moroczniańskiej (860).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 933962 wystawiony przez R.I.K. w Brześciu n.B. na nazwisko posiadacza Górskiego Ludwika, zam. w folw. Troja, gm. kobryńskiej (862).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 902090 wystawiony przez R.I.K. w Brześciu n.B. na nazwisko posiadacza Winickiej Heleny, zam. w Kamieńcu Lit. (863).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 896251 własność Rudkowskiego Ignacego, zam. w Kamieńcu-Lit. (863).

Dowód tożsamości konia ser. „E“ Nr. 889631 kat. Z własność Aronowskiego Mordechaja, zam. w Kamieńcu-Lit. (863).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 847191 własność Mieszeczko Bazylego, zam. we wsi Mokre, pow. prużańskiego (871).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 842875 wystawiony przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Targońskiego Jakuba, zam. w chut. Kaczków, gm. berezowskiej (873).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 857908 własność Kościukowicza Demiana, zam. we wsi Błudeń, gm. sieleckiej (878).

Dowód tożsamości konia ser. „D“ Nr. 93620 własność Maleja Antoniego s. Nikity, zam. we wsi Duboj, gm. płotnickiej (879)

Dowód tożsamości konia ser. „D“ Nr. 696930 własność Dmitruka Daniela, zam. we wsi Demiańczyce, gm. Turna (880).

Dowód tożsamości konia ser. „B“ Nr. 805057 własność Bogdana Piotra, zam. we wsi Leszanka, gm. Turna (881).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 871434 wystawiony przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Szwarłaka Maksyma, zam. we wsi Czuchowo, gm. dobrosławskiej. (882).

Dowód tożsamości konia ser. „C“ Nr. 885694 wystawiony przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko właściciela Sińkiewicza Filipa (893).

Dowód tożsamości konia Nr. 991106 własność Staśkiewicza Mikołaja, zam. we wsi Rzeczki gm. Telechany (894).

(po raz 2-gi)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy Płotnica w dniu 29.I.-30 r. za Nr. 482 na nazwisko Kisiela Aleksandra s. Jana i Fewronii zam. w Holcach gm. płotnickiej. (785)

Dowód osobisty wydany przez starostwo powiatowe w Brześciu n. Bug. w dniu 21 XII.-1926 r. za Nr. 2859 na nazwisko Kozłowskiej Gabryeli zam. w Brześciu n. Bugiem ul. Narutowicza Nr. 7 m. 3. (790)

Zaświadczenie na przebywanie w strefie nadgranicznej wydane przez starostwo Powiatowe w Łunińcu w dniu 15.III.-1935 r. za Nr. 640 na nazwisko Suszko Tymoteusza roczn. 1895 s. Pawła i Eudokii zam. we wsi Różan Wielki gm. Czuczewickiej. (801)

Dowód osobisty ser. A Nr. 277621 wydany przez Zarząd Gminy Nowosiółki w dniu 2.VII.-1931 r. za Nr. 5|970|31 na nazwisko Łazarzową Jadwigę zam. w os. Czarne poczta Jeremicze n. Niemnem. (803)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Leninie w dniu 7.VI.-1930 r. za Nr. 62 na nazwisko Krukowicza Daniela, zam. w Leninie gm. lenińskiej. (804)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Brześciu n. B. na nazwisko Byczuka Teodora zam. w Brześciu n. Bugiem, ul. Jedność 29. (821).

Prawo jazdy samochodem wydane przez urząd wojewódzki poleski za Nr. 1436 na nazwisko Ossowskiego Stanisława zam. w Brześciu n. Bug., ul. Kościuszki Nr. 17. (825)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Leninie w dniu 13. XI.-1935 r. za Nr. 676 na nazwisko Niemczeni Bazylego zam. w Leninie ul. Podlipieńska Nr. 66. (826)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Leninie w dniu 24. II.-1934 r. za Nr. 440 na nazwisko Carykiewicza Szymona zam. w Leninie ul. Łachewska Nr. 12. (827)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Kamieniu Koszyrskim w dniu 27.XI.-1930 r. za Nr. 10.087 na nazwisko Ajzenberga Abla zam. w Kamieniu Koszyrskim. (828)

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Powiatowe w Pińsku w dniu 17. II.-1923 r. za Nr. 359 na nazwisko Blana Jana zam. w Pińsku ul. Zwalna Nr. 8. (834)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Leninie w dniu 9. X.-1931 r. za Nr. 98 na nazwisko Marchotko Andrzeja zam. we wsi Zalutyczach, gm. lenińskiej (844)

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Malczu za Nr. 179|35 na nazwisko Łapińskiego Włodzimierza zam. w maj. Bogusławce, pow. prużańskiego. (766) (853)

Pieczęć okrągła z orłem i napisem w otoku „2-klas. Szkoła Powszechna w Rudnikach“ (854).

Dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Leninie w dniu 24. IV. 1934 r. za Nr. 271 na nazwisko Łuńcewicza Grzegorza zam. we wsi M. Steblewicze, gm. lenińskiej. (856)

(po raz 3-ci)

Dowód osobisty wydany przez starostwo łuninieckie za Nr. 870 z dn. 29.IX.1928 r.

na nazwisko Soca Klima roczn. 1900 (260) Ł, zam. w Brodnicy. pow. łuninieckiego. (760).

Dowód osobisty wydany przez zarząd gminy w Leninie za Nr. 305 z dn. 27.IV.1934 r. na nazwisko Kościukiewicza Adama. zam. w Mikaszewiczach, gm. lenińskiej. (771).

Dowód osobisty wydany przez zarząd miejski w Łunińcu za Nr IV-D|22 z dn. 11.III. 1935 r. na nazwisko Czernookiej Katarzyny, zam. w kol. Rachowicze, gm, lenińskiej. (772).

Dowód osobisty wydany przez zarząd gminy w Leninie za Nr. 1418 z dn. 11.III 1935 r. na nazwisko Sałka Szczepana, zam. w Morszczynowiczach, gm. lenińskiei. (775).

Dowód osobisty wydany przez starostwo stolińskie za Nr. 534 z dn. 16.V.1928 r. na nazwisko Berezowskiego Pawła, s. Andrzeja i Marji, zam. w Dawidgródku przy ul. Starohoryńskiej Nr. 37. (778).

Prawo jazdy na prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych, wydane przez Urząd Wojewódzki Poleski za Nr. 1615 z dn. 4.XI. 1936 r., na nazwisko Trybusa Franciszka, zam. w Brześciu n.B. — Twierdza, Wyspa Lotnicza Nr. bud. 240. (782).

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B. Urząd Wojewódzki Poleski.

Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenia o rejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł., — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

W razie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym. Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto P. K. O. Nr. 30.628. Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Druk. Tenenbauma, Brześć n.B. tel. 72.